

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Auf sicherer Bahn

*tradukita de Theodor Fuchs**Freie Übersetzung des Zamenhofschen
esperantistischen Trutzliedes "La Vojo",
der Esperantistischen Jugend gewidmet*

Es schimmert ein Licht durch Dunkel und Nacht,
Wir ziehn ihm vertrauend entgegen.
Wie nächtlich am Himmel der Sterne Pracht
Uns leitet auf richtigen Wegen.
Uns schreckt nicht der Gespenster Gedränge,
Nicht Schläge des Schicksals, der Spott nicht der Menge,
Denn hell und klar auf sicherer Bahn,
Zieht uns verheißend der Stern voran.

Ohn' Wanken und Schwanken nur immer voran,
Vor uns liegt klar die erkorene Bahn.
Der fallende Tropfen, so schwach, so klein,
Er höhlet den Felsen, durchbohrt das Gestein.
Wo Glaube und Liebe und Hoffnung blühen,
Da stehen auch unsere Zeichen.
In ihrem Schutze nach heißen Müh'n,
Das Ziel wir einst jubelnd erreichen.

...

Ludwig Lazarus Zamenhof,

La vojo

Tra densa mallumo briletas la celo,
Al kiu kuraĝe ni iras.
Simile al stelo en nokta ĉielo
Al ni la direkton ĝi diras.
Kaj nin ne timigas la noktataj fantomoj,
Nek batoj de l'sorto, nek mokoj de l'homoj,
Ĉar klara kaj rekta kaj tre difinita
Ĝi estas, la voj' difinita.

Nur rekte, kuraĝe kaj ne flankiĝante
Ni iru la vojon celitan!
Eĉ guto malgranda, konstante frapante,
Traboras la monton granitan.
L'espero, l'obstino kaj la pacienco -
Jen estas la signoj, per kies potenco
Ni, paŝo post paŝo, post longa laboro
Atingon la celon en gloro.

...

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Дорога

*tradukita de Владимир
Иванович Карзин*

Сквозь темень крошечную к цели желанной
Идём мы с мечтой благородной .
Мерцает во тьме эта цель неустанно ,
Подобно звезде путеводной .
И нас не страшат больше бесы ночные ,
Удары судьбы и насмешки сплошные .
Кратчайший маршрут мы наметить сумели ,
И он доведёт нас до цели.

Маршрут не меняя , всё прямо и прямо
Нас сердце идти призывает .
Ведь даже вода в постоянстве упрямом
Гранитную твердь размывает .
Надежда , упорство и долготерпенье -
Вот принципы наши , и мы в упоенье
Идём шаг за шагом , сквозь жизни заботы
К плодам многолетней работы .

...

Wir streuen den Samen ohn' Unter- laß, Gedenkend der kommenden Zeiten. Manch Same verdorrt, manch Same verweht, Wir neue Saaten bereiten. "Laßt ab", ruft die Menge, "Euch blüht kein Glück", "Steht fest", so tönt es im Chore zurück. Weicht nimmer dem Spotte, weicht nimmer dem Drohn, Euch winkt in der Zukunft ein herr- licher Lohn.	Ni semas kaj semas, ne- niam laciĝas, Pri l'tempoj estontaj pensante. Cent semoj perdiĝas, mil semoj perdiĝas - Ni semas kaj semas kon- stante. "Ho, ĉesu!" mokante la ho- moj admonas - "Ne ĉesu, ne ĉesu!" en kor' al ni sonas - "Obstine antaŭeni! La ne- poj vin benos, Se vi pacience eltenos!"	Мы сеем и сеем , забыв про невзгоды , О счастье потомков мечтаю . Пусть часть семян сгинет , но долгие годы Мы трудимся не отдыхая . Не нужен ваш труд , все смеясь утверждают . Нет нужен , нет нужен , сердца повторяют . Смелее вперед ! Будут славить нас внуки , Коль выдержим мы эти муки !
Die welkenden Blätter, wom Stur- me verweht, Sie wirbeln auf nieder. Der Sturm erfrischt und reinigt die Luft, Gibt frische Kräfte uns wieder. Unsere brave Mannschaft wanket nicht, Es sind gar wackere Streiter, Erprobt und gehärtet im heißen Kampf, Ziehn ruhig des Weges sie weiter.	Se longa sekeco aŭ ventoj subitaj Velkantaj foliojn deŝiras, Ni dankas la venton kaj, re- purigitaj Ni forton pli freŝan akiras. Ne mortos jam via bravega anaro, Ĝin jam ne timigas la ven- to, nek staro, Obstine ĝi paŝas, provita, hardita, Al cel' unu fojon signita!	Когда в злую засуху ветер суровый Увядший листок обрывает , Мы ветер лишь хвалим , ведь дерево новый Прилив свежих сил обретает . Наш орден отважный уже не погибнет И цель долгожданную всё же достигнет , Шагает он смело , в боях закалённый , Святою мечтой окрылённый !
...	...	...

Es bricht durch das Dunkel ein helles
Licht,
Es strahlt uns verheißend entgegen.
Wir bängen und wanken und
schwanken nicht,
Hell wird es auf all unseren Wegen.
Uns schreckt der Hohn nicht, uns
schreckt nicht der Spott,
Was immer die Menge auch triebe.
Mit uns ist die Hoffnung, mit uns ist
Gott,
Mit uns ist die ewige Liebe.

Nur rekte, kuraĝe kaj ne
flankiĝante
Ni iru la vojon celitan!
Eĉ guto malgranda, kon-
stante frapante,
Traboras la monton grani-
tan.
L'espero, l'obstino kaj la
pacienco -
Jen estas la signoj, per kies
potenco
Ni, paŝo posto paŝo, post
longa laboro
Atingon la celon en gloro.

Маршрут не меняя , всё
прямо и прямо
Нас сердце идти призывает
.
Ведь даже вода в
постоянстве упрямом
Гранитную твердь
размывает .
Надежда , упорство и
долготерпенье -
Вот принципы наши , и мы
в упоенье
Идём шаг за шагом , сквозь
жизни заботы
К плодам многолетней
работы .

Traduko de la Esperanta poemo "La vojo" de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 – †1917-04-14) en la Germanan de THEODOR FUCHS (*1842-09-15 – †1925-10-05).

Arg-969-1951 (2014-02-13 23:48:49)

Tiu ĉi poem-germanigo aperis en 1911 ĉe A. Schönfeld, I. Universitätsstr. 8, Vieno, Aŭstrujo. Pri la tradukinto vidu la vikipedian retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Theodor_Fuchs aŭ http://eo.wikipedia.org/wiki/Theodor_Fuchs.

Verkinto de tiu ĉi Esperanta poemo estas LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 – †1917-04-14).

Arg-969-1950 (2014-03-01 10:57:16)

Traduko de la Esperanta poemo "La vojo" de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 – †1917-04-14) en la Rusan de Владимир Иванович Карзин.

Arg-969-1955 (2014-03-01 14:08:47)

Pri la tradukinto vidu la retejon . Aliaj rus-linvaj poemoj de la sama aŭtoro troviĝas sub <http://profilib.com/chtenie/130043/ladimir-karzin-pervye-shagi-v-esperanto.php>. Vidu ankaŭ: <http://profilib.com/kniga/130043/vladimir-karzin-pervye-shagi-v-esperanto.php>